

- יתען - חנה ביצור

מיכאל
תיק
1
10

② 11.03.02

אבא עבד אפצאים דביר חולא לדירה בגא-ליטאלינסקי, אאז ערצה בפנסיון
באר אצור גיר. (בא-ליטאלינסקי)

הבתים היו עם מתלים של צינר, בסקוז מסקי עזר, באו הרבה צולוס
חצבים שלא יצאו כאם זא מסקי עזר, באו מצויטים מהסכנה להלצה
מה אצולא ואהצביק אה המולדים. פאם הליעו עזפניג לחצילים
אחרי כן היה שלק של בלבים ואחר כך שלק של קוטנים שלא
היה מה אצולא עם זיה, אע אישור אהפני אאסוף אורם.

אחרי כן היה שלק של תרנאולא עם הרבה תקוא עם השולאים.
היה עם שלק של עצים, פזי קאמנט היה הרובא של הצצים.
קבאר עז חומה ואפאר פה, הייתי חוזרת אלה, אבא לא הלצה
אחלה עז הסוף. היתהה היינו קאפוס אה של הצצים שלנו
בלצה קאזה עזי בקור, עז איז היה של, הגורמאס העיקר אהם.
אחרי כן היה רוצה אכל הצצים של הכפר האו היה עולה ולצוקו
"איכפה" אהצים היו מצטרפול אצרה ק-שאל אחרי הלהרומ
הצצים חבול.

יום אחד הוציעו שצביק אהצביק אה הצצים דעלז הילרמאס שמפס
להם אה הקטן, איחתי אכל עם הצצים שלנו, אנשים שקאו משק
אחמו שפיל מ שקיף צביקה מה ושאלך בהצצה אכך הצצים שלנו
קחיים. עז אחר המולטה שן עציים והלעה עזי אחז, באאלי היום.
נתן היה השלט הוא קיבל ממנה השולטה עזי קטפולו. נתן פצאן
אלה אהמחה, עם הכאש של העזי היה זא השולמן. הייתי נעלה ואכלתי
אחרי כן האכתי הקורה והקאע הכול.
היו זרנו אהנאול, השחטאל הינו אהרנו.

הפרכים מסביר אכפר היו שגצון, היו צקעונים לוי
היני קוטפוס פרחים ואככיום אהם.

הקאע - עולם
העזי היי

מ	נ	ס	ג
א	ב	ג	ד
ה	ו	ז	ח
ט	י	יא	יב

דבשה אצור אמצע שבוע, לא יאמר, הביוע רשמה אגוף מרגעית אדם
היו פהאי אדם, בחרת אנגלית.

היה ארון עם בלת אמורה ולמה משורה. המורה פתח מערה שהולכים
קטלו אלה אמ בלת הארון שפגעה בו, הוא צדק: מספיק! מסע
שהוא צדק: "מסטיק".

הבנה שלי דבשה אונן כללה אמ אחרים פרסור אור בצדו אינדור.
בא ביהם כלל 12 גלמיזים. אמצע על שלחן אחר גבול, הולכים מספים.
המורה הקיבו מפינדקיו, לא הפנת כלום.

למפן קיבל הצמנה אצטור כהוט אבית הספה, הוא הכין 6 שולמור
1-12 כסאל. האכלו כל הולכים אנשים והאכלו אמ היהוט. כל
2 ולבים לקחו שלחן 1 2 כסאל עליו. כולם אמצע אגוד אחר,
המורה הטע היה כנראה דמור גדולי הבית.

אמר המורה משה כסן אהפנו אהפג נפש, היה מורה לצדור, אימצו הכל,
נתנו לו צדדים וזה היה אי כולל אציי מפה אצדדים אחרים. הוא
היה צדיק אצטור אצטור הכריטי, אקחו אנו אמ, השבילנו בית
בו מכה קשה. אמרו בא יהושע, מקלה ואלו אהוד, צדק

אצדדים מצדדי, "אין מויזים אמ השפטי", אכשו יויזים אצדדי אהפסקה"
היצדדו לו מור, סקרו אמ. באשר בא אקחג אמ חפציו, אמנו
או שלא יאק.

המורה הפא היה צדי, גינטי, אקול חליפה, היה לו עיק. היה
מורה טוב.

המורה הששו, הוא ממוז, כמו האחרים, ציפנו איתו רק אצדדי.
היה מורה אצטור "אמנו"
היה דבשה קודם אצדדי שנפש, ציפנו אצדדי אצדדי.
אז. זה אמנה בקודם אצדדי במקום אצדדי.

היה הוצה משלמג אפן ואפיהם, תמרה אצדדי על כסא ולצדקה:
משם אז כלום אמנו והוצדדה באצדדי.

הוצדדו אמנו משה הסבורה הכפר געצו שהרי אז יכאו אלא אצדדי שכל
אצדדי אצדדי שיהיה אי כסף אלא דצד האצדדי, אצדדי אצדדי דיהם"